

— Καὶ δι' ἐμέ ; ὑπερώτησε τότε δειλῶς καὶ χαμοβλέπων ὁ Ἄδὰμ.

— Διὰ σέ ; Διὰ σέ ; Ἴδου ἡ εὐχή μου : Πάντοτε νὰ μεμφιμοιρῆς καὶ ποτὲ νὰ μὴν ἦσαι εὐχαριστημένος !

* *

"Όταν ὁ Ἄδὰμ ἔστρεψε τοὺς ὀφθαλμούς του διὰ νὰ μεμφθῆ τὸν Σατανᾶν διὰ τὸ παράδοξον τῆς εὐχῆς του, ἀντ' αὐτοῦ εἶδε νεφέλην κυλισμένην εἰς τὸ ἀχανές καὶ ἀπομακρυνομένην μετ' ἰλιγγιώδους ταχύτητος.

"Ἐκτοτε ἡ εὐχή ἡ δοθεῖσα ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ πρὸς τὸν Ἄδὰμ καὶ τὴν Εὐᾶν, τὸν προπάτορα δηλαδὴ καὶ τὴν προμήτορα, εἶναι ἐκείνη ἣτις διέπει τοὺς ἀπογόνους ἐνὸς ἐκάστου, ἐπεκταθεῖσα ἐφ' ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Μουτῆνι 1900.

ΚΩΝΣΤ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΒΟΥΠΟΡΙΤΗΣ.

— Οὐφ ! τί ἄθλιος καιρὸς, καυμένη !

— Καλὰ, δὲν βλέπεις τί ἀπελπισία ! Καὶ τὸ χειρότερον εἶνε, ὅτι ἂν δὲν ἀλλάξῃ, θὰ ἔχωμεν τὸν αὐτὸν ἄθλιον καιρὸν ! . . .

**